

P. IGNAČ MIKLÍK CSsR

U SRDCE MATČINA

Č. 100/1987

U SRDCE MATČINA

P. IGNÁC MIKLÍK CSsR

U SRDCE MATČINA

ÚCTA K NEJČISTŠÍMU SRDCI PANNY MARIE

LÉTA PÁNĚ 1947

NAKLADATELSTVÍ ATLAS PRAHA

„Viděla jsem na nebi vznášeti se rudé zářící srdce, z něhož se řinul proud bílých paprsků do rány v boku a jiný proud paprsků se rozlival z něho na chrám a na mnohé kraje. A tyto paprsky vpíjely četné duše, které pak srdcem a pruhem paprsků vstupovaly do boku Ježíšova. Bylo mi řečeno, že toto srdce je Maria.“

(Ctih. Anna Kateřina Emmerichová.)

Do ran a Srdce Ježíšova vede přímá a jistá cesta. Je to cesta srdcem jeho Matky. Jako zachoval Ježíš úctu k svému Srdci pro naše časy, kdy ochladla láska mnohých, aby je roznítil k lásce a horlivosti, tak zachoval i pobožnost k Srdci Panny Marie, aby naše srdce roznítil láskou a důvěrou v nebeskou Matku a tak nám mohl udělit mnohé milosti.

I. DĚJINY ÚCTY SRDCE PANNY MARIE

POČÁTKY ÚCTY

Zmínku o Srdci Panny Marie nacházíme již v evangeliích. „Maria však zachovávala ta slova (pastýřů), uvažujíc je v srdci svém“ (Lk 2, 19). — „A matka jeho uchovávala všecka slova ta (Ježíšova) v srdci svém“ (Luk 2, 51). Právě od té, která slova pastýřů a Ježíškova tak pečlivě ukládala ve svém srdci a o nich i o událostech, při kterých byla pronesena, uvažovala, zvěděl evangelista Lukáš události dětství Páně.

O Srdci Panny Marie se zmiňují ve svých kázáních a spisech sv. Ambrož († 397), sv. Au-

gustin († 430) a Lev Veliký († 461). Svatý Jan Damašský († 749) nazval Srdce Mariino „hořícím ohniskem lásky“. Později je uctivali soukromě bl. biskup Eadmer (12. stol.), svatý Bernard (12. stol.), ve 13. stol. zvláště svatá Mechtilda a sv. Gertruda, ve 14. stol. sv. Brigita, kterou sám Ježíš Kristus učil ctíti Srdce své Matky. Ctitelem Srdce Panny Marie byl i proslulý kancléř university pařížské Jan Gerson († 1429), sv. Bernardin Šienský († 1444), sv. František Sal. († 1622), a kanadská voršilka Marie od Vtělení († v pověsti svatosti 1672).

VEŘEJNÁ ÚCTA

O zveřejnění úcty Srdce Panny Marie největší zásluhy si získali sv. Jan Eudes († 1680) a Jan Pinamonti T. J. († 1703). Sv. Jan Eudes uctíval Srdce Ježíšovo a Mariino jako jedno srdce, a to proto, že tato dvě srdce byla dokonale sjednocena v plnění vůle Boží. Teprve od r. 1660 rozlišuje mezi oběma pobožnostmi: k Srdci Páně skládá zvláštní mši a hodinky, ke cti Srdce Mariina zvláštní církevní hodinky roku 1648. Roku 1650 založil Bratrstvo nejčistšího Srdce Mariina. K rozšíření úcty přispěl zvláště jeho spis „Podivuhodné Srdce nejsvětější Matky Boží“.*) Srdce Mariino nazval „zrcadlem andělské krásy“. Založil též mužskou i ženskou řeholi a zasvětil je Srdci Ježíše a Marie. 2. června 1668 schválil kardinál Ludvík de Vendôme, legát „a latere“, pobožnost k Srdci Panny Marie. Rok nato žádal Eudes papeže Klimenta IX., aby dovolil svátek Srdce Mariina s vlastní mší a kněžskými ho-

*) „Le coeur admirable de la très sacrée Mère de Dieu“
Caen 1681

dinkami. Kongregace obřadu žádost zamítla, ježto nebyla dosti přesvědčena o vhodnosti této úcty. Avšak bratrstva Srdce Panny Marie Kliment IX. dovolil zřizovati a obdařil je četnými odpustky. Papež Kliment X. toto ustanovení 4. října 1674 znovu schválil.

Jesuita P. Jan Pinamonti šířil tuto úctu nejen v kázáních, nýbrž i spisem „Svaté Srdce Panny Marie“*) Srdce Mariino nazývá „zrcadlem bez poskvrní“ a „propastí milosti“. Roku 1736 žádal jesuita P. Gallifet papeže Benedikta XIII. o dovolení svátku a zvláštní mše i hodinek ke cti Srdce Panny Marie. Odpověď byla ještě odmítavá jako v roce 1669. Roku 1765 bylo již sto bratrstev Srdce Panny Marie. Když téhož roku byla schválena úcta k Srdci Ježíšovu, byly pořizovány obrazy a stavěny oltáře ke cti obou Srdcí. Teprve papež Pius VI. dovolil více řeholním družinám a duchovenstvu palermskému svěcení svátku Srdce Mariina. Mše a kněžské hodinky měly býti jako na svátek Panny Marie Sněžné. Pius VII. dovolil dekretem kongregace obřadů 31. srpna 1805 P. Sal. Bongimu, generálu kongregace Matky Boží, slavení svátku s hodinkami a mší sv. z 5. srpna (Panny Marie Sněžné) a s lekcemi II. nocturnu z 5. dne oktávy Narození Panny Marie, a slíbil tutéž výsadu všem, kteří svatou stolicí o ni požádají. Dříve se slavil svátek III. neděli po sv. Duchu, později na prosby kapucínů a poustevníků sv. Augustina (ze dne 2. září 1807) v neděli po Nanebevzetí Panny Marie. — Také povýšil římské bratrstvo sv. Srdce Mariina u chrámu sv. Eustacha dekretem ze dne 20. prosince 1806 na arcibratrstvo, s nímž

*) „Il sacro Cuore di Maria Vergine“.

se měla spojití ostatní bratrstva toho jména. Konečně Pius IX. dal zkoumati vhodnost zvláštních liturgických modliteb a dovolil dekretem kongregace obřadu 21. července 1885 svátek Srdce Panny Marie s vlastní mší svatou a hodinkami. Pius XII. stanovil pro tento svátek den 22. srpna.

PAŘÍŽSKÉ ARCIBRATRSTVO

Neobyčejného rozmachu dosáhla úcta k srdci Mariinu r. 1835 založením nového arcibratrstva. Uprostřed Paříže, kde bylo středisko všech politických piklů, stojí chrám Panny Marie Vítězné, vystavěný od krále Ludvíka XIII. na poděkování za rozličná vítězství. Chrám je obklopen divadly a jinými domy zábav a hříchů. Duchovní správce této farnosti Des Genettes s bolestí pozoroval, jak jeho osada pustne. Viděl, že osadníci umírají většinou bez svátostí. Chrám býval i v neděli prázdný. Z 27 tisíc farníků přijalo za rok jen 720 svaté svátostí. Začátkem adventu zmíněného roku sloužil Des Genettes mši svatou za obrácení své zpustlé osady. Při ní obdržel od Panny Marie vnuknutí, aby zasvětil svou osadu jejímu nejčistšímu Srdci a založil bratrstvo. Ještě téhož dne ohlásil na večer kázání, a hle! Chrám byl plný, zpovědnice obleženy, třebaže byl všední den. V době svatopostní příštího roku přistoupilo ke stolu Páně za jediný den 6000 mužů. Bratrstvo svatého a neposkvrněného Srdce Panny Marie za obrácení hříšníků bylo kanonicky zřízeno 16. prosince 1836. Řehoř XVI. povýšil je 24. dubna 1838 na arcibratrstvo a udělil mu velké odpustky. Brzy se rozšířilo po celé Evropě. Dějiny arcibratrstva vypravují o obrácení

nesčetných zatvrzelých hříšníků na přímluvu Patronky arcibratrstva. Rovněž papež Pius IX. přál tomuto arcibratrstvu. Pozdravil je jako vnuknutí z nebes, dílo Boží, jako pramen pomoci pro církev, a obdařil je odpustky. Dle svědectví P. Roothaana v krátké době přineslo bratrstvo po celém světě tak hojné a podivuhodné ovoce spásy, že nic podobného v dřívějších stoletích v dějinách Církve nenacházíme. Podle breve Pia IX. z 26. listopadu 1861 mohou být bratrstva ke cti Srdce Panny Marie kanonicky zřizována od diecézních biskupů též ve výchovácích a veřejných ústavech, které jsou schváleny od Ordinaria, jen když mají kapli, bez ohledu na dříve předepsanou vzdálenost od Paříže. Ku přivtělení takového bratrstva k pařížskému arcibratrstvu je třeba se obrátit na faráře zmíněného pařížského kostela. K platnému získání odpustků musí Ordinariové zažádati o přivtělení k arcibratrstvu pařížskému.*)

Z řeholních družin se postavilo 15 pod ochranu Srdce Panny Marie.

Roku 1877 vznikl v Kongregaci synů neposkvrněného Srdce Panny Marie škapulíř tohoto Srdce. 11. května 1877 jej papež Pius IX. schválil a obdařil hojnými odpustky. R. 1907 ustanovila kongregace obradů pro jeho svěcení zvláštní formuli. Téhož roku byl obdařen zvláštními odpustky, jež mohou být přivlastněny duším v očistci. Lev XIII. dovolil 3. června 1890 generálnímu představenému zmíněné

*) Pozn. Téhož roku bylo založeno Bratrstvo neposkvrněného Srdce Panny Marie na Svaté Hoře a přivtěleno k arcibratrství pařížskému. Do roku 1945 bylo do něho zapsáno 311.774 členů.

kongregace, aby směl zplnomocniti všechny ostatní kněze k jeho svěcení a oblékání.

FATIMA

V poslední době velice přispěla k úctě Srdce Panny Marie zjevení ve Fatimě. Panna Maria se zjevovala nevinným dětem Lucii, Františkovi a Jacintě v dolině Iria v Portugalsku. Bylo to ke konci první světové války. První zjevení bylo 13. května 1917 a potom se zjevila ještě pětkrát, vždy 13. dne v měsíci. Při prvním zjevení se mezi jiným tázala Matka Boží děti: „Chcete také dávatí náhradu za proklínání a nadávky, jimiž je uráženo neposkvrněné Srdce Panny Marie?“ — „Ano,“ odpověděla Lucie jménem všech. Při druhém zjevení 13. června slyšela Lucie, že si Panna Maria vezme oba sourozence Františka a Jacintu brzy do nebe. I tázala se smutně: „Musím pak zůstatí sama?“ — „Ne, milé dítě, já budu při tobě a mé neposkvrněné Srdce bude ti útočištěm a cestou, která tě přivede k Bohu.“

Ve zjevení 13. července řekla Matka Boží dětem velké tajemství, které nesměly z počátku vyjeviti. Teprve 31. srpna 1941 mohla Lucie vyjeviti jeho dvě části (o pekle a úctě k Srdci Panny Marie): „Naše milá Paní pravila smutně: Teď jste viděly peklo, kam přicházejí duše bídých hříšníků. Aby se zachránily, žádá Bůh úctu mého neposkvrněného Srdce... Světová válka chýlí se ke konci. Když však svět nepřestane urážeti Boha, vypukne za nejbližšího papeže nová, ještě horší světová válka. Přišla jsem, abych lidi vybidla, aby se zasvětili mému neposkvrněnému Srdci a aby konali zadostučinění sv. přijímáním o první sobotě v měsíci.

Když lidé splní mou prosbu, budou tresty zastaveny nebo aspoň umenšeny. Mé neposkvrněné Srdce bude konečně triumfovati. Když se mu svět zasvěti, nadejde doba míru. I Rusko se obrátí a Portugalsko dostane opět dar sv. víry.“

Když se roku 1942 slavilo 25. výročí zjevení ve Fatimě, promluvil papež Pius XII. 31. října rozhlasem a zasvětil celý svět neposkvrněnému Srdci Mariinu. Privil doslova: „Církev a celé pokolení lidské buďtež od tohoto dne tobě a tvému neposkvrněnému Srdci, ó matko naše a královno světa, na věky zasvěceny.“*) Sám složil zászvětnou modlitbu (viz str. 27) a obdařil ji odpustky.

8. prosince 1942 obnovil sv. Otec Pius XII. slavnostně toto zasvěcení v basilice sv. Petra v Římě před vystavenou nejsvětější Svátostí v přítomnosti četných kardinálů, biskupů, kněží a zástupů věřících. Podle jeho přání pak se má celý svět zasvětiti Srdci Mariinu. Toto přání se uskutečnilo u nás zvláště po druhé světové válce, kdy celá naše vlast, radujíc se ze svého osvobození, zasvětila se před Pala-diem země české nejčistšímu Srdci Panny Marie.

Jednotlivé farnosti se zasvěcovaly Srdci Panny Marie již za války. Doklad máme v Prostějově. Na svátek Neposkvrněného Počertí roku 1944 obnovila prostějovská farnost zasvěcení Srdci Mariinu a zasvěcení vykonaly i mnohé katolické rodiny ve svých domácnostech. O vánocích bylo tam rozšířeno přes 3000 výtisků „Růžencové Královny z Fatimy“ a bylo rozdáno mezi lidem mnoho tisíc fatimských obrázků i zászvětných modliteb papeže Pia XII. Prostějovské děti učinily též

*) „Ecclesia totumque humanum genus sint ex hodierno die Vobis Vestroque Cordi Immaculato, o Mater nostra et Regina mundi, in perpetuum consecrata“. (AAS 1942, 319, 325)

slib, že postaví Panně Marii kapličku, zachrání-li město před zkázou a hned začaly snášet své úspory.

Slyšelo je Srdce Mariino? Prostějovský starosta Dr. O. John prohlásil veřejně na národní manifestaci Prostějovska dne 2. června 1945: „Válka se zastavila těsně před branami našeho města a podivuhodným zázrakem se přenesla dál, aniž by rozdrtila naše životy, aniž by vyryla ničivé brázdy městem i krajem“. (P. Jiří Pustějovský S. D. S., Vzkříšení, roč. VII, č. 1, červenec 1945.)

II. PŘEDMĚT ÚCTY

CO UCTÍVÁME

Předmětem liturgické úcty nejčistšího Srdce Mariina je jako při jiných pobožnostech sama osoba Panny Marie. Pannu Marii ctíme pro její vznešenost, že je neposkvrněnou Matkou Boží, Královnou nebe a země a p. V této pobožnosti však bezprostředně uctíváme Srdce Panny Marie, a to nejen srdce skutečné (tělesné), nýbrž srdce v širším smyslu.*) Mluvíme-li totiž o srdci, nemáme na mysli ani tak srdce tělesné jako spíše celý vnitřní život duševní, který zahrnuje v sobě jak úkony rozumové (poznávání, myšlenky, paměť, uvažování), tak úkony vůle se všemi city a tužbami. Řeknu-li o někom, že má dobré, laskavé a soucitné srdce, chci tím říci, že má jen dobré myšlenky a city, že je pamětliv dobrodiní, vděčný, že miluje bližního a touží mu prospěti a rmoutí se nad jeho neštěstím. A zase naopak. Řeknu-li o někom, že má srdce zlé, nelaskavé, kamenné,

*) *Obiectum materiale remotum* je dle theologů sama osoba, *obiectum formale remotum* vznešenost této osoby. *Obiectum materiale proximum* je při této pobožnosti Srdce Panny Marie.

řikám tím, že myšlenky jeho jsou zlé, že zapomíná na dobrodiní, ano splácí za ně nevděkem, chová k jiným nenávisť, touží jim uškodit, raduje se z cizího neštěstí a podobně. Tak mluví o srdci lidském Písmo sv.

Z četných míst uvedu jen některá. Evangelista Lukáš praví o Marii: „Maria však zachovávala ta slova (slova pastýřů), uvažujíc je v srdci svém“ (Luk 2, 19). Tím chce říci, že Matka Boží nejen nezapomněla na ty věci, které jí pastýři vypravovali, nýbrž je i srovnávala s tím, co již dříve slyšela o svém dítěti od anděla, od Alžběty a Josefa, a vidouc ve všem tom podivuhodnou shodu, kořila se Boží prozřetelností a Božímu milosrdenství. Přemýšlení a srovnání jsou však úkony rozumové.

Blahoslavení čistého srdce, neboť oni Boha viděti budou (Mat 5, 8). Srdce se uchovává bez poskvrny svobodnými úkony vůle.

Jinde zase (Mk 7, 21—22) čteme tato slova Ježíšova: „Neboť z nitra, ze srdce lidského vycházejí zlé myšlenky, cizoložství, smilství, vraždy, krádeže, lakomství, nešlechtnosti, lest, nestydatosti, oko zlé, rouhání, pýcha, pošetilost.“ Jsou to svobodné úkony vůle a srdce je dle Písma sv. jejich zdrojem.

Před rozloučením těší Ježíš své učedníky: „Tak i vy máte nyní zármutek, avšak opět vás uzřím a radovati se bude srdce vaše a radosti vaší nikdo neodejme od vás“ (Jan 16, 22) — a v listě k Řím. píše sv. Pavel: „Neboť láska Boží vylita jest v srdcích našich skrze Ducha sv., kterýž nám byl dán“ (Řím 5, 5). Na těchto dvou posledních místech jsou vyjádřena hnutí mysli: radost, zármutek a láska.

Proč však klademe do srdce tělesného vznik všeho života duševního jako by do zdroje, z ně-

hož vychází? Toto obrazné rčení má svůj základ v tom, že dle ruského přírodovědce E. Cyona „srdce je ústrojí, v němž všechny stavy naší mysli se zrcadlí s podivuhodnou jasností.“*) Zvláště mocnější citová vzrušení zasahují srdce. Radostná hnutí mysli působí, že srdce tluče rychleji, avšak údery nejsou tak silné. Přitom snadné vyprazdňování srdce budí pocit příjemnosti. Zármutek působí, že srdce netepe tak rychle, musí však každým stahem vrhati do srdečnice větší množství krve. Tato namáhavá činnost bývá spojena s pocitem bolesti. Náhlé leknutí i dlouho trávající trapný stav mysli vyvolávají mocné bušení srdce. Srdce musí konati rychlé stahy, aby vytlačilo veliké množství krve. Pocit bolesti, neklidu, strachu může se státi až nesnesitelným a způsobiti smrt. Při složitém hnutí lásky je tomu stejně jako při jiných radostných hnutích mysli. Srdce bije rychleji, máme pocit příjemnosti. Srdce „láskou zanícené“ pracuje čile jako pod vlivem tepla. U některých svatých**) plálo takovým žárem, že je museli třebas i v zimě mírniti studenou vodou.

Z předcházející úvahy plyne, že slovem srdce vyjadřujeme vždy jeden pojem: původ a podmět vnitřního života mravního,***) jehož symbolem čili znakem je srdce tělesné.

A v tomto širším smyslu je Srdce Panny Marie předmětem úcty v Církvi schválené. Uctíváme tedy svatou duši Mariinu, obdařenou rozumem a svobodnou vůlí, ozdobenou ctnostmi, jak vlitými, tak nabytými, plnou ušlechti-

*) Příroda, roč. XI., str. 330.

**) u sv. Stanislava Kostky, sv. Filipa Ner., sv. Magdaleny de Pazzis, Gemmy Galgani a j.

***) krátce jedním slovem „srdce ethické“.

lých citů, snah, tužeb a svatých vznětů, jakož i srdce skutečné, které je „nejdražší relikvií“ tohoto panenského těla (Pinamonti) a ve kterém se všechen duševní život velmi zřetelně zrcadlí.

Svědčí o tom liturgické modlitby při mši sv. na svátek Srdce Panny Marie. Vstup (Introit) začíná slovy žalmu 44, ve kterém se opěvuje Mesiášův sňatek s lidstvem: „Všecka krása je králova dcera uvnitř.“ Dcerou královskou je Maria. Otec nebeský ji sám tak nazývá ústy Davidovými: „Slyš, dcero, viz a nakloň ucho. Zapomeň na svůj národ a domov, aby král zatoužil po tvé kráse“ (Ž 44, 11—12). Krásu její jest hledati nejen vně, nýbrž zvláště uvnitř v duši, v jejím nejčistším Srdci. O něco dále (rovněž ve Vstupu) modlí se kněz: „Srdce mi kypí vzácnými city, báseň svoji věnuji králi.“ Jsou to úvodní slova k témuž žalmu (verš 2). Srdce Panny Marie zrovna překypovalo vzácnými city, zvláště láskou a touhou po Bohu.

V následující Modlitbě je krásně vyjádřen nejen předmět úcty, nýbrž i její účel, jaký má Církev na mysli. Srdce Panny Marie je příbytkem Ducha sv. Úcta k němu má nás vésti k následování ctností Srdce Ježíšova. Skrze Marii k Ježíši. „Všemohoucí věčný Bože, který jsi v Srdci blahoslavené Panny Marie vhodný příbytek Ducha sv. připraviti ráčil, popřej milostivě, abychom zbožně slavnost téhož nejčistšího Srdce slavíce, podle Srdce tvého žiti mohli.“

Epištola obrací na Marii slova knihy Moudrosti: „Působí-li co znalost (takže lidé po ní touží), kdo jest více umělec z celého světa než ona. A miluje-li kdo spravedlnost, její snahy jsou ctnosti; neboť vyučuje (dokonale)

mírnosti a opatrnosti, spravedlnosti a statečnosti, nad něž nic užitečnějšího není lidem v životě (Moudr 8, 6—7). Tyto čtyři ctnosti jsou základem mravních ctností Mariiných.

Následuje zase úryvek z knihy Moudrosti (7, 25—26) ve stupňovém zpěvu (Graduale): „Je totiž (Moudrost) výdech moci Boží a je takřka čistý výron slávy Všemohoucího, a proto nic poskvrněného do ní skanouti nemůže. Jest odlesk světla věčného, zrcadlo bez poskvrny síly Boží a obraz dobrotivosti jeho.“ Vše se v Písmě sv. vztahuje sice na prvním místě na Moudrosti Boží, druhou božskou osobu, která je výdechem moci Boží, takřka čistým výronem slávy Všemohoucího, odleskem světla věčného, zrcadlem síly Boží, obrazem jeho dobrotivosti, ale i Srdce Panny Marie je pro svou neposkvrněnou čistotu „zrcadlem bez poskvrny“.

Evangelium svátku líčí bolest Mariinu a Josefovu nad ztrátou Ježíška, jejich podiv nad tím, že jej nacházejí ve chrámě, a ustavičné rozjímání Mariino o slovech Ježíšových. „A uzřevše jej (rodiče jeho) podivili se. I řekla k němu matka jeho: Synu, proč jsi nám tak učinil? Hle, otec tvůj a já s bolestí jsme hledali tebe. I řekl k nim: Co jest, že jste mne hledali? Zdaliž jste nevěděli, že já musím býti v tom, co jest otce mého? Ale oni neporozuměli slovu, které k nim mluvil. I odebral se s nimi a přišel do Nazareta a byl jim poddán. A matka jeho uchovávala všechna slova ta v srdci svém“ (Luk 2, 48—51).

V Obětování (Offertorium) přirovnává se Maria k čisté a statečné Juditě. „Neb zmužile jsi jednala (v předcházejícím verši 10. dobrořečí všichni Juditě, která přemohla Holoferna: „Tys

sláva Jerusalema, tys radost Israelova, ty čest jsi lidu našeho. Tvé srdce došlo posily, žes milovala čistotu a po svém manželu jsi muže nepoznala. Proto též ruka Páně tě posilnila a proto na věku budeš požehnána“ (Judit 15, 11). Také Panna Maria měla srdce statečné a čisté.

V Tiché modlitbě prosíme, aby naše srdce plálo podobným ohněm lásky jako srdce Panny Marie: „Obětující Beránka neposkvřeného Velebnosti tvé, ó Pane, prosíme, aby naše srdce plálo tím božským ohněm, který nevýslovně zanítil Srdce blahoslavené Panny Marie.“

V modlitbě Po přijímání se kněz modlí: „Božskými dary posilněni prosíme tě pokorně, Pane, abychom na přímluvu blahoslavené Panny Marie, jejíhož nejčistšího Srdce slavnou památku jsme uctili, z přítomných nebezpečství byli vysvobozeni a radostí věčného života dosáhli.“ Úcta Srdce Mariina má nás vysvoboditi z různých nebezpečství a usnadniti cestu do nebe.

- ČISTOTA

Z modliteb sváteční mše poznáváme, že Církev svatá, vedouc nás k úctě Srdce Mariina, má na mysli na prvním místě její ctnosti (život mravní) a teprve na druhém místě její život rozumový, naznačený u sv. Lukáše (2, 19. 51), čtějíc, abychom uctívajíc Srdce Matky Páně, následovali jeho ctností, podobně jako uctívajíc Srdce Ježíšovo, máme se mu připodobniti v jeho ctnostech. Slušíť se, aby se dítě podobalo matce. Je to zvláště čistota, láska k Bohu a bližnímu a statečnost, vytrvalost, které se v dnešních modlitbách zdůrazňují.

•
Maria byla čistá tělem, čistá srdcem. Z vnuknutí Božího se zsvětila Bohu slibem ustavičného panenství, jak tomu učí mnozí svatí Otcové: Augustin, Ambrož, Řehoř Nysenský a theologové vesměs.

Srdce její bylo naprosto čisté, opravdu „zrcadlo bez poskvrny“. Tato čistota byla naprostá, svrchovaná, zůstala zcela prostá nejen hříchu těžkého, nýbrž i všedního, jak učí sněm Tridentický. Maria byla však prostá i zlé žádostivosti. Zlá žádostivost je následek hříchu dědičného. Toho však byla uchráněna zvláštní výsadou pro zásluhy Ježíše Krista, protože byla vyvolena za Matku Boží. Zlá žádostivost je příčinou, proč ostatní lidé upadají do hříchu všedního. Ježto však Maria byla uchráněna každého všedního hříchu, právem soudíme, že v ní nebylo žádného hnutí zlé žádostivosti. — U nás hnutí srdce často předchází poznání rozumové a přiklání svobodnou vůli na tu nebo onu stranu. Jinak tomu bylo v Srdci Mariině. V něm podobně jako v Srdci Ježíšově všechna hnutí mysli se podrobovala nadvládě rozumu a svobodné vůle. A proto bylo čisté vše, co z něho vycházelo. Čisté byly myšlenky a tužby, představy, city a všechna hnutí mysli. Proto právem náleží Srdci Mariinu název nejčistší, neposkvrněné, proto je věncí na obraze věnec bělostných růží.

Srdci Panny Marie přísluší čistota největší, protože je to srdce Dcery Boha Otce, Matky Boha Syna a Choti Ducha svatého. „Aby král zatoužil po tvé kráse“ (Ž 44, 12). Otec věčný zajisté vyzdobil Dceru svou čistotou zářící, aby byla rozkošným jeho příbytkem. „Jako připravil (Bůh) od počátku pro člověka místo rozkoše, pozemský ráj, tak i pro sebe stvořil

podobné místo, totiž Srdce Panny Marie“ (Pínamonti). Podobně i Boží Syn, když stvořil Srdce Panny Marie, chtěl, aby bylo srdcem hodným Matky Slova vteleného. Pro toto její předurčení učinil Srdce Mariino podle vzoru Srdce svého. A protože srdce čisté, srdce panské je nejschopnější být srdcem mateřským, vyzdobil je čistotou co největší a uskutečnil tak ideál srdce lidského.

Kdybychom si mohli my vyzdobiti srdce své matky, jak bychom si dali na jeho výzdobě záležeti! Tím spíše tak učinil všemohoucí Syn Boží. Učinil je takřka otiskem Srdce svého.

Maria je Chotí Ducha svatého. Dle proroka Oseáše (2, 20): „Zasnoubím si tebe u víře“ je každá duše ozdobená milostí Boží, nevěstou Ducha sv. Ale Maria milosti plná je zvláštním způsobem Chotí Ducha svatého, protože se jeho službě zvláštním způsobem zasvětila a on jí udělil zcela zvláštní milosti. Svým „staniž se mi podle slova tvého“ (Luk 1, 38) měla se státi podivuhodným nástrojem Ducha sv. při vtělení Syna Božího. Duch sv. její srdce připravil pro vznešený úkol tím, že je vyzdobil čistotou běloskvoucí.

LÁSKA

Druhá ctnost Srdce Mariina, která nás vábí k následování, je láska k Bohu a lidem. Srdce Mariino bylo celé proniknuto ohnivou láskou k Bohu, jak naznačují na obraze plameny, které z něho vyšlehují. Milovala Ježíše jako svého Boha, svého největšího Dobrodince, který ji zahrnul úžasnými přednostmi a milostmi; milovala jej jako svého syna láskou mateř-

skou, a protože byla matkou bez otce, v srdci jejím se spojovala láska mateřská s otcovskou. Její láska byla nesmírná od počátku, ale čím dále, tím více se stupňovala. Jak toužila po Mesiáši a jakou láskou jej milovala! Počala Slovo Boží ve svém srdci žhavou touhou a láskou dříve, než je přijala do svého nejčistšího lůna. A když se Ježíš z ní narodil, jak teprve láska její se rozmáhala, a to tím více, čím více rostl, prospíval věkem, moudrostí a milostí u Boha i u lidí, a čím více projevoval svou lásku k lidstvu při svém veřejném působení a utrpení. Zůstala s ním spojená láskou, i když vstoupil na nebesa. Dle podání žila ještě 24 let, přijímajíc jako první věřící Ježíše svátostného, a je-li pravdivé to, co říkají mnozí, že způsoby svátostné trvaly u ní neporušeny až do příštího sv. přijímání, jak asi to Slunce spravedlnosti lásku její rozmnožovalo!

Srdce Mariino objímalo mateřskou láskou veškeré lidstvo. Bůh je stvořil nejen pro sebe, nýbrž i pro nás všechny. Toužila po příchodu Vykupitelově a volala úpěnlivě: „Rosu dejte, nebesa, šůry a oblakové, dštěte spravedlivého“ jménem svým i všech lidí. Viděla ve svém synu nového Adama, Vykupitele lidstva a prostředníka mezi rozhněvaným Bohem a hříšným světem, a proto nezbytně milovala láskou mateřskou pokolení lidské. „Jsouc matkou hlavy, musí nutně býti i matkou údů“ (Pinamonti). Ačkoliv je privilegovanou naší sestrou v Adamovi, miluje nesmírnou láskou své nešťastné bratry a sestry. „Ženo, hle, syn tvůj“ (Jan 19, 26). Ježíš Kristus učinil Marii matkou vykoupených, a proto vložil do jejího srdce lásku vpravdě mateřskou.

STATEČNOST

Co značí zobrazovaný meč v srdci Marie? Značí, že je Matkou bolestnou. Od předpovědi Simeonovy: „A tvou vlastní duši pronikne meč“ (Luk 2, 35) až do posledních slov Ježíšových na kříži: „Otče, v ruce tvé poroučím ducha svého“ (Luk 23, 46) tkvěl ten meč drásavě v srdci jejím. Ale ona nesla vytrvale jako žena statečná svůj kříž životem, jsouc i v tom podobna svému Synu. „Stáli pak u kříže Ježíšova jeho matka“ (Jan 19, 25). Ó ano, Srdce tvé, ó Maria, je vzorem statečnosti, „neb zmužile jsi jednala“ (Jud 15, 11).

Tolik budiž řečeno o bližším předmětu úcty k Srdci Panny Marie. Uctíváme její Srdce v širším smyslu, celé bohatství jejího vnitřního života, jehož znakem je srdce skutečné. Bližším pak důvodem této úcty je vznešenost a nevystihlá krása tohoto srdce.*)

SRDCE MARIINO PODOBNO SRDCI JEŽÍŠOVU

Církev úcty v tomto smyslu nejen dovolila, tím, že schválila hodinky a mši k Srdci Panny Marie, ona ji i vřele doporučuje, jak bylo naznačeno v dějinách této úcty, zvláště v posledních letech. Ostatně úcta mariánská je v Církvi nerozlučně spjata s úctou Syna Božího, a to pro nejužší spojení mezi Ježíšem a Marií. Již ve Starém Zákoně (Gen 3, 15) byla předpověděna Marie jako „žena“, která potře se Synem a skrze Syna hlavu hada pekelného, a jako Panna, která počne a porodí Syna (Is 7, 14). A v každém tajemství života Spasitelova se uvádí v nejužším spojení matka se svým Synem

*) obiectum formale proximum.

(vtělení, narození, obřezání, umučení a oslavení Kristovo). Když tedy byla zavedena úcta k Srdci Ježíšovu, slušelo se, aby bylo uctíváno i Srdce jeho matky, neboť jako bylo Srdce Ježíšovo tiché, pokorné, milosrdné, poslušné, všechno čisté a svaté, tak i Srdce Mariino. Ježíš byl bez hříchu, i Maria. Ježíš nemohl hřešiti pro svou přirozenost, Maria pro plnost milostí, Ježíš je čistotou panen, Maria Pannou panen, a ze všech lidských srdcí je Srdce Mariino Srdci Ježíšovu nejpodobnější.

Pokoru a spolu vznešenost, lásku a mateřskou dobrotivost Srdce Mariina opěvuje básník takto:¹⁾

*„Panno a Matko, dcero Syna svého,²⁾
nad tvora pokorná i vyvýšená,
věčného úradku ty cíli pevný!³⁾
Tak zušlechtilas lidskou přirozenost,
že její Tvůrce neměl za nehodno,
sám jejím výtvozem se učiniti.⁴⁾*

*V tvém životě zas vznítla se láska,⁵⁾
jejímžto teplem u pokoji věčném
se takto tady vypučel květ tento.⁶⁾*

¹⁾ Dante ve svém Ráji, zpěv 33,1-21

²⁾ dcero Syna svého - Ježíš Kristus je Bůh a spolu člověk v jedné osobě; jakožto člověk je její Syn, jakožto Bůh jí učinil svou dcerou stvořením a přijetím (adopcí) za svou dceru, jako všichni svatí jsou dítkami božími.

³⁾ věčného úradku cíli pevný - věčný úrdek je věčný úmysl, plán vtělení Syna Božího. Cílem tohoto úmyslu je Bůh-člověk. Ale Bůh-člověk neměl býti bez matky a tedy i Maria byla cílem tohoto úradku.

⁴⁾ výtvozem: dilem lidské přirozenosti, když se narodil jako člověk.

⁵⁾ láska: láska Boží k lidem, hříchem uhasla, zase se zanítla skrze Ježíše Krista, který smřil lidstvo s Bohem a nasel lásku k Bohu do srdcí všech, kteří docházejí spásy a kteří jí docházejí právě proto, že milují Boha.

Zde polední nám pochodní jsi lásky¹⁾
a na zemi zas mezi smrtelníky
naděje studnicí jsi vždycky živou.
Pán, tak velká jsi a tolik zmůžeš,
že kdo chce milost mít a nejde k tobě,
bez křídel létati chce jeho touha.

Tvá dobrotivost nepomáhá pouze
tomu, kdo prosí, ale častokrát
tak štědrá jest, že prosbu předstihuje.
Je milosrdenství, je něžnost v tobě,
je v tobě velkodušnost, v tobě spolu
je všechno, co je při stvoření dobré.

CÍL A VÝZNAM ÚCTY

Cílem úcty k Srdci Panny Marie je následovati ctností, jimiž se vyznačuje a které mu do-
dávají neobyčejného půvabu. Je to zvláště čis-
tota, láska k Bohu a bližnímu a statečnost,
které jsou zvláště vytčeny v mešních modlit-
bách. Tak budeme žítí opravdu dle Srdce Páně,
jak za to prosíme v Modlitbě sváteční mše a
zásvětné modlitbě Pia XII., ve které vroucně
žádáme: „Rozmnož ve věřících lásku k čis-
totě, k svědomitému zachovávání náboženských
povinností a apoštolskou horlivost!“ To přisli-
bujeme také v zásvětné modlitbě k mateřské-
mu Srdci Mariinu: „Chceme svá srdce odpou-
távati ode všeho, co se tobě nelíbí, chceme svá
smýšlení uvéstí v soulad se smýšlením tvým,
své snahy a zájmy v soulad s tvým Srdcem.
Přejeme si vroucně, aby naše srdce se stala

¹⁾ Teplem té lásky vynučen tento květ růže, t. j. sbor svatých.
²⁾ polední pochodní - sluncem lásky, protože nejvíce Boha
miluje, jako slunce v poledne nejvíce praží, a vroucnost
její lásky vybízí svaté k většímu ještě milování Boha.

svatyněmi smíru, ohnisky bliženské lásky a apoštolátu. Chceme udržovati čistotu srdce a rozněcovati svou lásku k Bohu horlivou modlitbou a častým přijímáním sv. svátostí.“

Úcta Srdce Mariina je vhodným prostředkem apoštolátu. Když ukázala Panna Maria dětem ve Fatimě hrůzy pekla, pravila smutně: „Teď jste viděly peklo, kam přicházejí duše bídných hříšníků. Aby se zachránily, žádá Bůh úctu mého neposkvrněného Srdce...“ Viděli jsme v dějinách úcty Arcibratrstva nejsv. a neposkvrněného Srdce Panny Marie za obrácení hříšníků, jaké divy obrácení Srdce toto způsobilo.

Něžné Srdce Mariino, plné lásky k hříšnému lidstvu, Srdce ochotné přinést i největší oběti za spásu lidí, Srdce mateřsky starostlivé, zvláště o nejubožejší z ubohých, buď v srdci našem neobmezenou důvěru, že se za nás přimluví u Boha.

Panna Marie se tázala ve Fatimě Lucie, Františka a Jacinty: „Chcete také dávatí náhradu za proklínání a nadávky, jimiž je uráženo neposkvrněné Srdce Panny Marie?“ A při jiném zjevení řekla: „Přišla jsem, abych lidi vybídla, aby se zasvětili mému neposkvrněnému Srdci a aby konali zadostiučinění sv. přijímáním o první sobotě v měsíci. „Srdce její je tedy možno usmířiti, a pak nás Maria smíří se Synem svým, když jsme zhřešili, nabízené milosti jeho odmítali a když nejsme hodni jeho slitování. Stačí říci: „Se Synem svým nás smíř,“ a Srdce Ježíšovo bude smířeno a odpustí.“

K soucitnému Srdci mateřskému přicházíme plni důvěry, že dosáhneme milosrdenství, milosti a pravé pomoci ve svých tísňích. (Zá-

světná modlitba Pia XII.) Právě v největších tísňích a úzkostech života, v největších bouřích a pronásledováních je dobré Srdce Mariino bezpečným útočištěm, abychom „z přítomných nebezpečností byli vysvobozeni a radostí života věčného dosáhli“. (Modlitba Po sv. přijímání.) Když Lucie slyšela, že si Panna Maria oba sourozence Františka a Jacintu vezme brzy do nebe, tázala se smutně: „Musím pak zůstat sama?“ — „Ne, milé dítě, já budu při tobě a mé neposkrvněné Srdce bude ti vždy útočištěm a cestou, která tě přivede k Bohu.“*) Toto sladké příslibení dává Maria všem, kteří se s důvěrou přivinou k jejímu mateřskému Srdci.

III. POBOŽNOSTI K SRDCI PANNY MARIE

ZÁSVĚTNÁ MODLITBA PIA XII. K SRDCI PANNY MARIE

Královno posvátného růžence, Pomocnice křesťanů, Útočiště lidstva, Vítězkyně ve všech bitvách Božích! Snažně prosíme, vrháme se před tvůj trůn. Přicházíme plni důvěry, že dosáhneme milosrdenství, milosti a pravé pomoci ve svých tísňích. Nespolehneme na své zásluhy, ale jedině na nekonečnou dobrotu tvého mateřského Srdce.

Svěřujeme se a zasvěcujeme se tobě, tvému neposkrvněnému Srdci, v této osudové hodině lidských dějin. Při tom se spojujeme se svatou Církví, tím mystickým (tajemným) tělem tvého božského Syna, které tolik trpí a krvácí a je tolik postiženo. Spojujeme se také s celým svě-

*) Růžencová Královna z Fatimy str. 8.

tem, který je obětí svého vlastního hříchu, rezerván strašnou nesvorností a hoří plameny nenávisť. Tebe, ó Matko, prosí tolikेरé trosky světa a duší, tolik bolestí, tolik úzkosti otců a matek, manželů, sourozenců a nevinných dětí. Tebe prosí tolik v květu mládí zlomených lidských životů, tolik mučených a umírajících lidí, tolik duší, které jsou v nebezpečí, že navždy zahynou. Ty, ó Matko milosrdenství, vypros nám u Boha mír. Vypros nám především těch milostí, které mohou v okamžiku duše obrátit! Vypros nám těch milostí, které mír připravují, přivádějí a zajišťují! Královno míru, pros za nás a dej světu ve zbraních mír, po kterém národové touží, mír v pravdě, spravedlnosti a lásce Kristově! Dej světu mír zbraní a duší, aby se rozrůstalo v pořádku a pokoji království Boží!

Dopřej své ochrany nevěřícím a těm, kteří ještě stojí ve stínu smrti! Dej, ať pro ně vyjde slunce pravdy! Dej, ať s námi volají k jedinému Spasiteli slova: Sláva na výsostech Bohu a na zemi pokoj lidem dobré vůle!

Prosíme za ty národy, jež omylem a nesvorností byly rozdvojeny, obzvláště za ty, které tě zbožně uctívají. Dej jim mír, veď je zpět k ovcinci Kristovu pod jediným a pravým pastýřem!

Vyprošuj mír a plnou svobodu svaté Církvě Boží! Zadrž rostoucí příval nového pohanství! Rozmnož ve věřících lásku k čistotě, k svědomitému zachovávání náboženských povinností a apoštolskou horlivost! Dej svornost těm, kteří Bohu slouží, ať se jejich zásluhy a počet množí!

Srdci tvého božského Syna, Ježíše Krista, byla zasvěcena Církev a všechno lidstvo. Kéž

v něj složí všichni své naděje! On bude pro ně znamením a zárukou míru a záchrany. Tak se zasvěcujeme navždy také tobě, tvému neposkvrněnému Srdci, ó Matko a Královno světa! Tvá láska a ochrana kéž urychlí vítězství království Božího! Kéž tě uctívají všechny národy v míru mezi sebou a s Bohem! Kéž zazní s tebou s jednoho konce světa na druhý to slavné a věčné Magnificat slávy, lásky a vděčnosti k Srdci Ježíšovu: Jen v něm můžete nalézt pravdu, život a pokoj. Amen.

(Svatý Otec udělil věřícím, kteří se tuto modlitbu zbožně pomodlí, odpustky tří let. Kdo se ji pomodlí každý den, obdrží za obvyklých podmínek plnomocné odpustky, jež možno získati jednou za měsíc.)

ZASVĚTNÁ MODLITBA K MATEŘSKÉMU SRDCI PANNY MARIE

Neposkvrněná Panno Maria, Matko Boží a Královno nebeská, Pomocnice křesťanů a Smírkyně hříšníků, před tvým trůnem pokorně klekáme ubezpečeni, že dojdeme milosrdenství a získáme milost i potřebnou pomoc ve svých tísňích. Hřešili jsme, odmítali jsme nabízené milosti, nejsme hodni slitování Božího. Doufáme však v nesmírnou dobrotu tvého mateřského Srdce. Ty naše dobrá Matko, nemůžeš se odciziti svým dítkám, přes všechnu naši nehodnost. Ó Maria, Útočiště naše, k tvému mateřskému Srdci se utíkáme, tvému mateřskému Srdci se svěřujeme, obětujeme a zasvěcujeme, tobě zasvěcujeme duši i tělo a vše, co nám drahé.

Aby toto naše zasvěcení bylo účinné a trvalé, obnovujeme dnes do tvých rukou svoje křestní

sliby a předsevzetí, která jsme učinili při svém prvním sv. přijímání. Zavazujeme se, že budeme zachovávatí přikázání Boží i církevní, že budeme poslušni náměstka Kristova a svých duchovních pastýřů.

Chceme svá srdce odpoutávatí ode všeho, co se tobě nelíbí, chceme svá smýšlení uvéstí v soulad se smýšlením tvým, své snahy a zájmy v soulad s tvým Srdcem. Přejeme si vroucně, aby naše srdce se stala svatyněmi smíru, ohnisky bliženské lásky a apoštolátu. Chceme udržovatí čistotu srdce a rozněcovatí svou lásku k Bohu horlivou modlitbou a častým přijímáním svatých svátostí.

Maria, Královno srdcí, přijmi naše srdce a vše, co je nám drahé, pod svoji mateřskou ochranu, neboť tobě nyní plně náležíme. Se Synem svým nás smiř, Synu svému nás poroučej, Synu svému nás obětuj! Královno míru, vypros národům mír! Buď i zbloudilým a nevěřícím prostřednicí milostí, aby i oni poznali v tobě dobrou, milující Matku a došli záchrany v Srdci Ježíšově. Učiň, ó Maria, aby královskou vládou tvého Srdce přišlo k nám království Srdce Ježíšova, abychom všichni, sjednoceni v pravé víře a v pravé lásce, pěli s Tebou radostné Magnificat vděčnosti a neskonalé chvály! Sladké Srdce Mariino, budíž naší spásou! Amen.

ZÁSVĚTNÁ MODLITBA K NEJČISTŠÍMU SRDCI PANNY MARIE

Tvému nejčistšímu Srdci, ó Maria, Panno mocná a Matko milosrdenství, Královno nebeská a Útočiště hříšníků, se zaslibujeme. Zaslibujeme tobě své bytí a celý život svůj, všechno,

cokoliv máme, co jest nám drahé a čím jsme. Tobě budiž zaslíbeno naše tělo, srdce i duše, tobě budiž zaslíben náš příbytek, naše rodina a vlast! Chceme, aby všechno, cokoliv jest v nás a kolem nás, tobě náleželo a tak nabylo účasti na tvém štědrém mateřském požehnání. Aby pak toto naše zaslíbení zůstalo účinným a trvalým, obnovujeme dnes, ó Maria, u nohou tvých svůj křestní slib, jakož i sliby své při prvním svatém přijímání učiněné. Zavazujeme se, že budeme povždy neohroženě vyznávat pravdy svaté víry a že budeme žít jako praví katolíci, ve všem jsouce poddáni správě sv. Otce a biskupů, kteří s ním jsou ve věrném spojení. Zavazujeme se, že budeme svědomitě zachovávat příkázání Boží a církevní, zvláště pak svěcení nedělí a svátků. Zavazujeme se, že podle své možnosti budeme ve svém životě vykonávat útechyplné úkony křesťanského náboženství, hlavně že budeme často přistupovat ke sv. přijímání. Konečně tobě, ó slavná Matko Boží a dobrotivá Máti lidí, slibujeme, že věnujeme celé srdce své službě tvé posvátné úcty, abychom tak vládou nejčistšího Srdce tvého založili a upevnili říši velebného Srdce tvého Syna jak ve své duši, tak v duši všech lidí, jak ve své milé vlasti, tak též po celém světě, jako v nebi, tak i na zemi. Amen. (Odp. tři let; plnomocné jednou za měsíc za obvyklých podmínek, když se ji modlíme denně.)

JINÁ MODLITBA K SRDCI PANNY MARIE

Ó Srdce Panny Marie, Matky Boží a Matky naší, Srdce nejmilostnější, předměte záliby nejvyšší Trojice, jež hodno jsi veškeré úcty i nejněžnější lásky andělů i lidí, Srdce nejpo-

dobnější Srdci Pána Ježíše, jehožto jsi nejdokonalejším obrazem, Srdce plné dobroty a tak útrpné k našim bédám, rač roztaviti leď v srdci našem, učiň, ať se zcela přivine k Srdci Božského Spasitele. Vlej do něho lásku ke tvým ctnostem a rozněť je svým blaženým ohněm, jímž ty neustále planeš! Uzavři v sebe svatou Církev naši a rač ji chrániti. Buď vždy sladkým jejím útočištěm a nedobytnou věží proti všem útokům jejích nepřátel. Buď naší cestou, po které přijdeme k Ježíši Kristu a naším zdrojem, z něhož bychom obdrželi všechny milosti, jichž nám k spasení třeba! Buď naší pomocí v potřebách, naší útěchou v žalostech, naší posilou v pokušení, záštitou v pronásledování, podporou ve všech nebezpečích, obzvláště v posledních zápasech života našeho, v hodině smrti, kdy celé peklo se otevře proti nám, aby pohltilo naši duši, v této strašné chvíli, v onom hrozném okamžiku, na němž záleží naše věčnost. Ach, tenkrát, ó Panno nejdobrotivější, dej, ať zakusíme sladkosti tvého Srdce mateřského a tvé mocné přímluvy u Srdce Pána Ježíše! Otevři nám v této studnici všeho milosrdenství bezpečné útočiště, abychom pak v nebi bez přestání mohli je s tebou oslavovati po všechny věky věkův. Tak se staň! (Odpustky 500 dní po každé. Plnomocné jednou za měsíc za obvyklých podmínek, když se modlíme tuto modlitbu denně.)

KORUNKA K SRDCI PANNY MARIE

V. Bože, ku pomoci mé vzezři!

R. Hospodine, ku pomoci mé pospěš! Sláva Otci...

1. Panno neposkvrněná, která počatá bez hří-

chu, řídilas každé hnutí svého nejčistšího Srdce k Bohu, jenž byl neustále předmětem tvé lásky, podřizujíc se vždy jeho Božské vůli, vyžádej mi té milosti, abych z celého srdce si ošklivil hříchy a podobně jako ty vždy žil ve shodě s vůlí Boží.

2. Ó Panno Maria, obdivuji se oné hluboké pokoře, pro kterou se zachvělo tvé blahoslavené Srdce, při čestné zvěsti, již ti přinesl archanděl Gabriel, že jsi vyvolenou Matkou Syna Nejvyššího, když ses nazývala jeho nejpokornější dívkou. I zardívám se při pohledu na svou hrdost, žádám si od tebe milost srdce zkroušeného a poníženého, abych, poznávaje svou bídu, mohl dojít oné slávy, která je přislíbena všem opravdu pokorného srdce.

3. Požehnaná Matko, která jsi ve svém nejsladším Srdci uchovávala jako vzácný poklad slova svého Syna Ježíše, a uvažujíc o vznešených tajemstvích, která obsahovala, nechtěla jsi žítí leč pro Boha, jak mne zahanbuje chlad srdce mého! Ach, drahá Máti, vyžádej mi, abych, rozjímaje neustále svatý zákon Boží, hleděl následovati tebe v horlivém konání křesťanských ctností!

4. Ó slavná Královno mučedníků, jejížto svaté Srdce při umučení tvého Syna bylo trpce proniknuto oním mečem, který ti předpověděl svatý kmet Simeon, vyžádej srdci mému pravou sílu a svatou trpělivost, abych trpěl útrapy a protivenství tohoto bídného života a křížoval své tělo i s jeho žádostmi, bych v následování sebezapření kříže ukázal, že jsem tvým pravým synem.

5. Ó tajemná růže, Maria, jejížto nejlaskavější Srdce, planouc nejživější lásky plamenem, přijalo nás za syny pod křížem, a ty ses takto

stala naší nejsoucítější Matkou, učiň, ať zakusím sladkosti tvého mateřského Srdce a mocné přímluvy tvé u Pána Ježíše ve všech nebezpečích života mého a zvláště v hrozné hodině smrti mé; kéž srdce mé, s tvým jsouc spojené, vždy miluje Pána Ježíše nyní i na věky věkův! Tak se staň!

Po každém odstavci se pomodlíme jedenkrát Otčenaš a sedmkrát Zdrávas Maria. (Odpustky tři let po každé. Plnomocné odpustky jednou za měsíc za obvyklých podmínek, když se modlíme Korunku každý den.)

POBOŽNOST K UCTĚNÍ BOLESTÍ
SRDCE PANNY MARIE

(na vyprošení sedmera hlavních ctností a sedmera darů Ducha sv.)

V. Bože, ku pomoci mé vzezři!

R. Hospodine, ku pomoci mé prospěš! Sláva Otci...

1. Cítím soustrast s tebou, bolestná Panno Maria, pro zármutek, který jal tvé něžné Srdce při proroctví sv. starce Simeona. Drahá Máti, pro své sv. Srdce takto zkormoučené, vypros mi ctnost pokory a dar svaté bázně Boží! -- Zdrávas Maria...

2. Cítím soustrast s tebou, bolestná Panno Maria, pro úzkosti, které vytrpělo tvé citlivé Srdce na útěku do Egypta a za tamního pobytu. Drahá Máti, pro své Srdce, takto soužené, vypros mi ctnost štědrosti, zvláště k chudým, a dar pobožnosti! Zdrávas Maria...

3. Cítím soustrast s tebou, bolestná Panno Maria, pro muka, jimiž bylo zmítáno tvé starostlivé Srdce nad ztrátou tvého milého Ježíška. Drahá Máti, pro své Srdce, takto sklíčené, vypros mi ctnost čistoty a dar umění! — Zdrávas Maria...

4. Cítím soustrast s tebou, bolestná Panno Maria, pro bol, který zachvátil tvé mateřské Srdce, když jsi potkala Ježíše, nesoucího kříž. Drahá Máti, pro své Srdce, takto ztrápené, vypros mi ctnost trpělivosti a dar síly! — Zdrávas Maria...

5. Cítím soustrast s tebou, bolestná Panno Maria, pro mučednictví, která vytrpělo tvé šlechetné Srdce, když jsi stála u Ježíše, jak se smrti zápasil. Drahá Máti, pro své Srdce, takto zmučené, vypros mi ctnost střídmosti a dar rady! — Zdrávas Maria...

6. Cítím soustrast s tebou, bolestná Panno Maria, pro bolest, která jala tvé útlocitné Srdce při ráně kopím, jež proklálo bok Ježíšův a zranilo jeho láskyhodné Srdce. Drahá Máti, pro své Srdce, takto ztýrané, vypros mi ctnost bratrské lásky a dar rozumu! — Zdrávas Maria...

7. Cítím soustrast s tebou, bolestná Panno Maria, pro žalost, kterou vytrpělo tvé nejmilější Srdce, když byl Ježíš kladen do hrobu. Drahá Máti, pro své Srdce, hořem zcela naplněné, vypros mi ctnost horlivosti a dar moudrosti! — Zdrávas Maria...

V. Oroduj za nás, Panno přebolestná!

R. Abychom hodni učinění byli...

Modleme se: Prosíme tebe, Pane Ježíši Kriste, aby se za nás u dobroty tvé nyní i v hodinu smrti naší přimlouvala Matka tvoje, blahoslavená Panna Maria, jejíž přesvatou duši v hodinu tvého umučení pronikl meč bolesti. Skrze tebe, Ježíši Kriste, Spasiteli světa, jenž s Otcem a Duchem sv. žiješ a kraluješ na věky věkův. Amen. (Odpustky 5 let po každé. Plnomocné odpustky jednou za měsíc za obvyklých podmínek, modlíme-li se tuto pobožnost denně.)

LITANIE K SRDCI PANNY MARIE

Pane, smiluj se nad námi! Kriste, smiluj se nad námi!

Pane, smiluj se nad námi!

Kriste, uslyš nás!

Kriste, vyslyš nás!

Otče s nebes, Bože, smiluj se nad námi!

Synu, Vykupiteli světa, Bože, smiluj se nad námi!

Duše svatý, Bože, smiluj se nad námi!

Nejsvětější Trojice, která jsi vyvolila Srdce Mariino, abys skrze ně konala své divy, smiluj se nad námi!

Srdce Mariino, bez poskvrny hříchu prvotního počaté,

Srdce Mariino, milostí plné,

Srdce Mariino, ze všech srdcí nejpožehnanější,

Srdce Mariino, nejčistší a nejčistotnější,

Srdce Mariino, nejsladší a nejpokornější,

Srdce Mariino, sídlo všech ctností,

Srdce Mariino, svatyně nejsv. Trojice,

Srdce Mariino, stánku Slova, v den zvěstování tělem učiněného,

Srdce Mariino, milostí v den Navštívení naplněné,

Srdce Mariino, při narození Spasitelově láskou proniknuté,

Srdce Mariino, podivem nad Ježíšem při klanění se svatých mudrců unesené,

Srdce Mariino, podle proroctví starce Simeona mečem bolesti probodené,

oroduj za nás!

Srdce Mariino, na útěku do Egypta nej-
 něžnější starosti plné,
 Srdce Mariino, nad ztrátou Ježíše hluboce
 zarmoucené a při nalezení jeho ve chrá-
 mē zcela potěšené,
 Srdce Mariino, uprostřed bolesti Ježíšo-
 vých při jeho utrpení zarmoucené,
 Srdce Mariino, při pohledu na utrpení
 Syna zraněné a hrůzou naplněné,
 Srdce Mariino, s Ježíšem ukřižované,
 Srdce Mariino, krutý smrtelný zápas s u-
 mirajícím Spasitelem prožívající,
 Srdce Mariino, při snímání Ježíše s kříže
 do moře hořkosti pohřížené,
 Srdce Mariino, s Ježíšem do hrobu po-
 hřbené,
 Srdce Mariino, při vzkříšení Ježíšově ra-
 dostí naplněné,
 Srdce Mariino, při seslání Ducha sv. oh-
 něm lásky roznícené,
 Srdce Mariino, od andělů na nebe vzaté a
 od samého Boha v den Nanebevzetí ko-
 runované,
 Srdce Mariino, útočiště hříšníků,
 Srdce Mariino, oporo spravedlivých,
 Srdce Mariino, útěcho duší čistých,
 Srdce Mariino, potěšení zarmoucených,
 Srdce Mariino, sladká naděje umírajících,
 Beránku Boží, který snímáš hříchy světa, od-
 pusť nám, Pane!
 Beránku Boží, který snímáš hříchy světa, uslyš
 nás, Pane!
 Beránku Boží, který snímáš hříchy světa, smi-
 luj se nad námi!

oroduj za nás!

PÍSEŇ K NEJČISTŠÍMU SRDCI PANNY MARIE

(Podle Svatováclavského zpěvníku)

O Maria, v každé době - vyvolíme stánek sobě - ve tvém Srdci nejsladším, - pokladu nám nejdražším. - K němu-li se přivíneme, - v bouři světa nezhyne; - ono slyší dítek hlas, - odvrátí truchlivý čas.

Ach, to Srdce láska sama, - nejrůznější z dcer Adama, otevřeno v každý čas, - samo hledá, volá nás: Pojďte ke mně dítky moje, - poživejte z lásky zdroje; - kdo mne najde, život má, - tomu Syn spasení dá.

Pojďte tedy rychlým krokem, - vroucným srdcem, žalným okem, - když nás inarný láká svět, - aneb hříchů svůdný jed. - Ku Marii pospěchejme, - jako dítky k ní volejme: - O Maria, Matkou buď, dítky svoje nezapud!

Že svět viděl Spasitele, - bydlícího v lidském těle, - div ten Srdci Marie - veškerý svět děkuje. - Pod ním Ježíše nosila, - k němu vroucně jej tulila, - vyprosila, by Bůh Syn - zrušil dluhy našich vin.

Tomu Srdci ať se chvála - od nás každodenně vzdává; - ono bylo Boží chrám, - stáhlot Krista s nebe k nám. - Proto plna jsouc milostí, - nám jich dává vždy v hojnosti, - ach, to Srdce Marie - nás upřímně miluje.

Jaké's nesla v srdci rány, - když Synáček milovaný - přijal kalich krutých muk - z krvavých nepřátel ruk; - když viděla Syna svého - od nich hrozně zedraného, - jak on klade duši svou - za mou vinu, ach, za mou.

Tam pod křížem kdes plakala, - matkou ses nám srdcem stala; kde Ježíše rány, krev - ukrotily Otce hněv. - Pněje, řekl ti na kříži: - Matko, konec můj se blží, - svět ti dávám v Janovi, - já mu bratr, Matka's ty.

K tobě tedy, jako k Māti - chceme se vždy utkati; - Matko, zachraň život náš, - z našich srdcí vinu smaž! - Matko, dej, ať v lásce tvoji - srdce naše nebe spojí, - tebe, kdo nemiluje, - nemá srdce, ach, ne, ne.

POVZDECHY K SRDCI PANNY MARIE

Sladké Srdce Mariino, budiž mou spásou!
(Odpustky 300 dní po každé. Plnomocné odpustky jednou měsíčně, za obvyklých podmínek, když se jej modlíme denně.)

Ó nejčistší Srdce nejsvětější Panny Marie, vypros mi u Ježíše čistotu a pokoru srdcem!
(Odpustky 300 dní po každé; plnomocné jednou měsíčně za obvyklých podmínek, když se jej modlíme denně.)

JINÉ POBOŽNOSTI

1. Kdo po 9 dní koná nějaké modlitby ke cti Srdce Panny Marie, s úmyslem konati je nepřetržitě po 9 dní, získá odpustky 5 let jednou za den a plnomocné na konci novény za obvyklých podmínek.

2. Kdo se v měsíci srpnu pomodlí nějakou modlitbu a vykoná nějaký zbožný úkon k uctění Srdce Panny Marie, získá odpustky 5 let jednou za den a plnomocné jednou za měsíc za obvyklých podmínek, když tak činí po celý srpen.

ARCIBRATRSTVO SVATÉHO A NEPOSKVRNĚNÉHO SRDCE PANNY MARIE ZA OBRÁCENÍ HŘÍŠNÍKŮ*)

Účelem tohoto arcibratrstva je ctíti Srdce Panny Marie a modliti se za obrácení hříšníků na přímluvu Panny Marie.

Povinnosti:

Každý člen se modlí denně jeden Zdravas na úmysly arcibratrstva, nově přijatým údům ode-
*) Dějiny Arcibratrstva viz na str. 10.

vzdá se tak zvaná zázračná medaile a radí se jim, aby ji neustále nosili a občas se modlili modlitbu na ní napsanou: Ó Maria bez hříchu počatá, oroduj za nás, kteří se k tobě utíkáme! Také je žádoucí, aby členové obětovali své dobré skutky ve spojení se Srdcem Mariiným za obrácení hříšníků. Mají se též zúčastniti zbožných cvičení arcibratrstva, zvláště mše sv., která se obětuje za obrácení hříšníků. Členové ať jsou pamětlivi, že zvláště čistotou svého srdce dosáhnou ochrany Srdce Panny Marie. Ať si ji hledí zachovati svatou zpovědí, častým sv. přijímáním, zvláště o slavnostech arcibratrstva.

Odpustky.

Plnomocné: v den přijetí do arcibratrstva (podmínka: přijetí sv. svátostí).

2. v neděli před devítíkem nebo v neděli první po devítíku (když není možno na neděli před devítíkem). Je to první hlavní slavnost bratrstva.

3. na svátek Obřezání Páně, Očišťování, Zvěstování, Narození, Nanebevzetí, Neposkvrněného Početí Panny Marie, na svátek Sedmi-bolezné Panny Marie v postě (druhý hlavní svátek arcibratrstva), na svátek obrácení sv. Pavla (25. ledna) a na svátek sv. Maří Magdaleny; pro všechny členy, kteří denně po celý rok se modlí jeden Zdravas za obrácení hříšníků, jednou za rok, totiž ve výroční den jejich křtu. (Podmínky: svaté svátosti a modlitba na úmysl sv. Otce.) — V hodině smrti pro všechny členy za obvyklých podmínek (sv. svátosti, možno-li, vzývání jména Ježíš, aspoň v duchu, a ochotné přijetí smrti z ruky Boží). — Dva-krát za měsíc, a to v kterékoliv dny (podmínky: sv. svátosti, návštěva chrámu Páně a při-

tom modlitba na úmysl sv. Otce). Na svátek sv. Josefa, sv. Jana Křtitele a sv. Jana Evangelisty (podmínky: sv. svátosti a modlitba na úmysl sv. Otce).

Neplnomocné:

500 dní každou sobotu pro členy, kteří jsou přítomni mši sv. arcibratrstva a modlí se za obrácení hříšníků. — 500 dní pro členy i jiné věřící, kteří se zúčastní společných pobožností a veřejných modliteb za obrácení hříšníků v kostele arcibratrstva. — 200 dní jednou denně pro členy, kteří se modlí spolkovou modlitbu „Pane Ježíši, Synu Boha...“ — 100 dní za každý dobrý skutek, který členové konají za obrácení hříšníků. Kromě toho má každý člen v životě i po smrti účast na všem dobrém, co se skrže tento spolek modlitby v celém světě koná ke cti a slávě Boží a spáse duší, a od roku 1864 též na všech dobrých skutcích „Apoštolátu modlitby“ a konečně na zásluhách více mužských i ženských řeholních řádů (na př. dominikánů, bosých karmelitánů a jiných).

Podmínky přijetí za člena:

Členem arcibratrstva se stane ten, kdo v místě, kde je bratrstvo kanonicky zřízeno a připojeno k pařížskému arcibratrstvu, je do něho přijat a do seznamu zapsán. Za přijetí se nesmí platiti.

Modlitba údů Arcibratrstva Srdce Panny Marie za obrácení hříšníků „Za Církev svatou“.

Pane Ježíši Kriste, Synu Boha živého! Ačkoliv jsi Otci svému úplně roven a jako on Bohem od věčnosti, stal ses přece pro naše spasení člověkem a založil jsi Církev svou na skále, již brány pekelné nikdy nepřemohou. Velebíme tebe a děkujeme ti, že jsi i nám dal za matku tuto jednu svatou apoštolskou řím-

skokatolickou Církev, a jako její dítky se k tobě za ni modlíme. Víme sice, že ji nikdy nepustíš, že až na konec času potrvá a svatý, sobě svěřený poklad tvé pravé nauky, tvých svátostí a zaslíbení navždy zachová. Ale prosíme tě, abys ji v jejích zkouškách těšil, její útrapy mírnil a její radost po mnohém soužení rozmnožil. Zachovej, posiluj a korunuj svým požehnáním její hlavu, sv. Otce, který je nástupcem sv. Petra, tvým náměstkem na zemi a společným otcem všech věřících. Vylej hojnost svých milostí na všechny pastýře, kteří pod jeho vedením o naše duše pečují, vylej své milosti na nás, utvrzuj nás ve víře, naději a lásce! Nedopuť, abychom kdy byli svedením nebo pronásledováním, lidskou mocí nebo lstí pekelnou od svaté Církve tvé a od stolce sv. Petra odloučení! Dej, ať se povždy jak svou věrou, tak svými skutky prokazujeme hodnými svého svatého jména „katolíků“! Za tuto milost tebe prosíme na přímluvu své Matky, neposkvrněné Panny Marie, sv. apoštolů Petra a Pavla, všech apoštolů a svatých. Amen. (Odpustky 200 dní denně.)

ŠKAPULÍŘ NEPOSKVRNĚNÉHO SRDCE
PANNY MARIE

Škapulíř tento se skládá ze dvou částí. Je z bílé vlny. Na části, která splývá na prsa, je obrázek Srdce Panny Marie, z něhož šlehají plameny a vyrůstá lilie. Srdce je ozdobeno věncem růží a probodeno mečem.

Plnomocné odpustky: v den obláčky, na svátek nejčistšího Srdce Panny Marie (v sobotu po oktávě Božího Těla), na svátek Obřezání Páně, Očišťování, Zvěstování, Navštívení, Na-

nebevzetí, Narození, Obětování, Neposkrvněného Početí Panny Marie a oba svátky Sedmi-bolestné Panny Marie (v postě a v září), sv. Josefa, sv. Jana Křtitele, sv. Jana Ev., Obrácení sv. Pavla (25. ledna), sv. Maří Magdaleny (22. července), sv. Augustina (28. srpna), ve výroční den křtu pro ty, kteří se modlí jeden Zdravas za obrácení hříšníků; dvakrát za měsíce o dvou libovolných dnech. (Podmínky: svaté svátosti, návštěva chrámu Páně a při ní modlitba na úmysl sv. Otce. — V hodině smrti za obvyklých podmínek jako u arcibratrstva.)

Neplnomocné odpustky: 7 let a 7 kvadragen na všechny ostatní svátky Páně a Panny Marie, které se slaví v celé Církvi. Zvláštní podmínky nejsou udány. Jsou bezpochyby tytéž jako pro odpustky plnomocné o svátcích Páně a Panny Marie, které byly výše výslovně jmenovány. — Odpustky 5 let a 5 kvadragen, provází-li někdo nejsvětější Svátost k nemocným a za ně se modlí. — Odpustky 60 dní na každý skutek zbožnosti a lásky. — Všechny tyto odpustky mohou býti přivlastněny duším v očištění. Vyjímají se pouze odpustky pro hodinku smrti.

Odpustky t. zv. římských zastavení. I. Plnomocné: na hod Boží vánoční, Zelený čtvrtek, hod Boží velikonoční a Nanebevstoupení Páně. (Podmínky: svaté svátosti, návštěva kteréhokoliv kostela nebo veřejné kaple místo kostelů římských a při tom modlitba na úmysl sv. Otce.) II. Neplnomocné: 30 let a 30 kvadragen na sv. Štěpána, sv. Jana Ev., Mláďátek, Obřezání a Zjevení Páně, neděle devítník, první a druhou neděli po devítníku, Velký pátek, Bílou sobotu, všechny dny oktávy svátků velikonočních, sv. Marka Ev. a Křížové dny, hod Boží svatodušní a všechny dny oktávu kromě neděle. — Odpust-

ky 25 let a 25 kvadragen na Květnou neděli. — Odpustky 15 let a 15 kvadragen na třetí neděli adventní, Štědrý den, Narození Páně (o první a druhé mši sv.), Popeleční středu a čtvrtou neděli postní. — Odpustky 10 let a 10 kvadragen na první, druhou a čtvrtou neděli adventní, na všechny ostatní dosud neuvedené dny doby postní, v předvečer svátků svatodušních, o všech Suchých dnech kromě svatodušních. (Podmínky: modlitba na úmysl sv. Otce při návštěvě kostela. Je však třeba býti v posvěcující milosti nebo vzbudit dokonalou lítost.)

UŽITÁ LITERATURA

1. La settimana santificata dal vero christiano (Litanie k Srdci Panny Marie), Einsiedeln, Nový York, Cincinnati & S. Louis, Carlo e Nicolao fratelli Benzinger 1882.
2. Hermannus Jos. Nix S. J. Cultus SS. Cordis Jesu cum additamento De cultu Purissimi Cordis B. V. Mariae, Friburgi Brisgoviae 1889.
3. Jean V. Bainvel, Le Coeur maternel de Marie, v čas. Études, roč. 45, sv. 117, Paris 1908.
4. Dr. Jan Nep. Ševčík, Odpustková modlitební knížka, Brno 1911.
- 5. Jean V. Bainvel, Le Coeur virginal de Marie, v čas. Études, roč. 49, sv. 131, Paris 1912.
6. Srdce orgánem hnutí mysli, podle Cyona Karel Klein, v čas. Příroda, roč. XI, čís. 8, Mor. Ostrava. 1912-1913.
7. Franz Beringer S. J. Die Ablässe, 2 B. Paderborn 1921-1922.
8. P. Jan Petr Pinamonti S. J. Město velikého Krále, přeložil Prokop Holý, Praha 1924.
- 9. Franz Beringer S. J. Die Ablässe, Anhang, Paderborn 1930.
10. Dante Alighieri, Božská komedie, Ráj, přeložil Karel Vrátný, Praha 1930.
11. Ludvík Lercher S. J. Institutiones theologiae dogmaticae, Tom. III., Oeniponte 1934.
12. P. Konrád M. Kubeš T. J. Ve šlápějích Neposkvrněné, Brno 1935.
13. Preces et pia opera, typis polyglottis vaticanis 1938.
14. Jaroslav Durych, Svaté kněžství (podle vidění ctihodné Anny Kateřiny Emmerichové), Olomouc 1939.
15. P. Konrád M. Kubeš T. J. Maria, III. díl, Vyškov 1941.
16. U. Holzmeister, „Quid evangelia de SS. Corde Mariae contineant“, v čas. Verbum Domini, fasc. 1-2, Romae 1943.
17. Růžencová Královna z Fatimy, Libreria Pontificia Federico Pustet, Roma 1943.

NOVĚJŠÍ LITERATURA CIZOJAZYČNÁ

1. B. A., O. F. M.: Il Cuore Immacolato di Maria e la sua grande promessa, Pađua, 62p.
2. J. Gauderon: Le très saint Coeur de Marie, Paris 1922.
3. Giulio Lintelo - Gennario M. Bracale: Il Cuore Santo di Maria, 1926.
4. Etre Maria Valori: Maria e il suo Cuore, Torino 1933, 127p.
5. H. Pujolras C. M. F.: Cultus purissimi Cordis B. Mariae Virginis, Milano, 1943.
6. Francesco Franzì: Prontuario per la consacrazione della parrocchia al Cuore Immacolato di Maria, Cesale Monferato (Alessandria), 1943, 79p.
7. F. Hussu C. M. F.: Il devoto del Cuore Immacolato di Maria, IV. ed., Roma, 1944.
8. Leonardo Bello O. F. M.: Il Cuore Immacolato di Maria, Milano, „Vtta e Pensiero“, 1945, 38p.
9. Giuseppe Fossati: La devozione al Cuore Immacolato di Maria, Milano, „La Favilla“, 1945, 32p.
10. — — — Il Cuore Immacolato di Maria, Roma, 1946, 215p.

OBSAH

I. Dějiny úcty Srdce Panny Marie	
Počátky úcty	7
Veřejná úcta	8
Pařížské arcibratrstvo	10
Fatima	12
II. Předmět úcty	
Co uctíváme	14
Čistota	19
Láska	21
Statečnost	23
Srdce Mariino podobno Srdci Ježíšovu	23
Cíl a význam úcty	25
III. Pobožnosti k Srdci Panny Marie	
Zásvětná modlitba Pia XII.	27
Zásvětná modlitba k mateřskému Srdci Panny Marie	29
Zásvětná modlitba k nejčistšímu Srdci Panny Marie	30
Jiná modlitba	31
Korunka k Srdci Panny Marie	32
Pobožnost k uctění bolesti Srdce Panny Marie	34
Litanie k Srdci Panny Marie	36
Píseň k nejčistšímu Srdci Panny Marie	38
Povzdechy k Srdci Panny Marie	39
Jiné pobožnosti	39
Arcibratrstvo za obrácení hříšníků	39
Škapulř	42
Užitá literatura	45
Novější literatura cizojazyčná	46

Imprimi potest
Pragae 10. Septembris 1945
P. Franciscus Suchomel, CSsR, *sup. prov.*

Nihil obstat
Msgr. Dr. Johannes Roubal, *ensor ex off.*

No: 4715
Imprimatur
Capitularis Ordinariatus B. Budvicil
die 17. Septembris 1945
Johannes Cats, *vicarius capitul.*

Ordinariatus Archiepiscopalis Pragensis
No: 5188
Imprimatur
Prael. Dr. Theophilus Opatrný, *vicarius generalis.*

P. IGNÁC MIKLÍK CSsR
U SRDCE MATČINA
ÚCTA K NEJČISTŠÍMU SRDCI
PANNY MARIE

V květnu léta Páně 1947 vydalo nakladatelství ATLAS v Praze
Vytiskla knihtiskárna V. Kotrby v Praze
Obálku kreslil V. Hehl
První vydání 15.000 výtisků
Cena brož. Kčs 13,-

Švatý otec Pius XII.

promlouvá

** s palčivou starostí o katolickou církev
a s otcovskou láskou o celou lidskou rodinu
v pozoruhodné knize*

MÍR ZE SPRAVEDLNOSTI

Je to souhrn papežských projevů, které pronesl Švatý Otec vatikánským rozhlasem v době největší katastrofy lidstva a světa během druhé světové války k celému křesťanskému světu, ale jeho hlas byl v naší zemi nacistickou okupací umlčen. Význam papežských projevů přesahuje však nejen hranice států, ale i dobu, kdy byly proneseny, proto tyto papežské projevy mají nadčasovou platnost a působí dál o pravý mír světa, aby se změnila apokalyptická tvář člověka XX. století, ovládaná zlobou, touhou po moci a násilím, v tvář člověka stvořeného k obrazu Božímu a vykoupeného krví Kristovou.

Přeložil Dr. Antonín Mandl.

Knha má 232 stran.

Vázané v polopletné 89 Kčs.

U všech knihkupců.

Vydalo nakladatelství ATLAS, Praha II, Příkopy 12